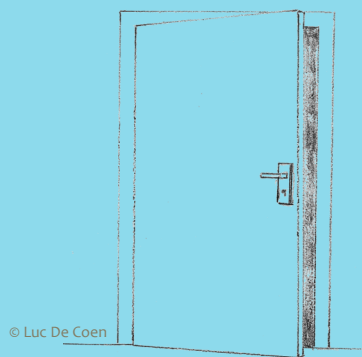

Bij het begin van een nieuw schooljaar past het dat we zeggen: 'Wees welkom'.
Welkom betekent: ik sta voor je open,
ik wil je ontvangen,
ik wil met jou op weg.
Dat wordt prachtig geïllustreerd
in het Bijbelverhaal van dit nummer.
Maria krijgt plots een engel op bezoek,
die haar in de war brengt.
Hoe kon ze in verwachting zijn,
waarom zou zij uitverkoren zijn?
Maar ze heeft vertrouwen,
ze wil met God op weg gaan.
Laat met mij gebeuren wat u gezegd hebt.
Dat zijn de mooiste woorden uit de Bijbel.
Ze stralen dat vertrouwen uit
dat Maria zo speciaal maakt.
De twee prachtige kunstwerken in dit nummer
werken het thema uit.
Maria wordt bestraald door het licht
dat haar tot gezegende onder de vrouwen maakt.
Maar dat kon pas wanneer ze één en al oor is,
dat ze luistert,
dat ze openstaat.
Wees welkom, ik wil met jou op weg.
Met heel mijn hart zeg ik: **JA!**

Ook als je nog niet komt.

Groeien als katholieke
dialoogschool betekent de
weg van een pedagogie van
de hoop bewandelen. Een
andere naam daarvoor is
een pedagogie van
vertrouwen. Opvoeden is
cultiveren van vertrouwen.
Wegwijzers op die weg zijn:
duurzaamheid, gastvrijheid,
generositeit,
kwetsbaarheid en belofte,
rechtvaardigheid,
uniciteit in verbondenheid,
verbeelding en de eigen
inspiratie van je school. Het
zijn tegelijk de toetsstenen
van kwaliteitsvol onderwijs.
Jezus en Maria mogen je
inspiratiebron zijn; zij
leefden ze voor. Vreugde en
verbondenheid stralen ze
uit. In deze jaargang volgen
we de lichtpuntjes naar
voluit leven en stralen we
vertrouwen uit.

*Bij de cover:
Weten dat je welkom ben.
Met mijn hart zeg ik ja*

**Groeien
in vertrouwen is:**

LUISTEREN

EN

ANTWOORDEN

SEPTEMBER

*Het is april,
de zon schijnt binnen
en zelfs al is het ochtend,
het is toch al behoorlijk warm:
genoeg om de jassen thuis te laten
en misschien ook ...*

*Maar nee, toch niet,
niet buiten les.*

Te veel gedoe, geloop, lawaai.

Laat maar, misschien een andere keer.

*De neuzen rimpelen,
de schouders zakken,
een zucht golft door de klas.*

*Dit hadden ze wel verwacht,
al hopen ze telkens stiekem toch
op twee letters
in plaats van drie.*

Mijn blik glijdt naar het raam.

*Even later is er
gedoe, geloop, lawaai
en ook een wonderlijk gesprek
dat zich, als vanzelf,
rond leerplandoelen weeft.*

*Soms is het zo simpel
en gebeuren wonderen
met twee letters
in plaats van drie.*

In de kerk Onze-Lieve-Vrouw Onbevlekt Ontvangen in Assebroek (Brugge), vereren pelgrims het miraculeuze beeldje van de 'Madonna te Ver-Assebroek'.

De kunstenaar Joost Gevaert borstelde voor de bedevaartkerk een drieluik, voor de drie grote christelijke feesten: Kerstmis, Pasen en Pinksteren, met de titel: "Het Woord is mens geworden". Hier zien we een afbeelding van één van de drie schilderijen, dat voor Kerstmis. We zoomen even in ...

"Het middelste tafereel toont links een surrealistische voorstelling van het hoofd van Jozef. Hij droomt met de ogen dicht van de komst van de Messias. De engel, die Jozef de boodschap brengt, is op subtile wijze geschilderd ter hoogte van zijn oor. De toegangsweg naar de Messias vormt de vrouw rechts op de grond. Zij verwijst niet alleen naar Eva, die door God tot leven werd gewekt, maar ook naar Maria die in de Bijbel 'de nieuwe Eva' wordt genoemd. Tussen Jozef en Maria hangt een 'oude' lamp, waarvan de elektriciteitsdraad doorheen het plafond symbolisch uitmondt in de lijst van het schilderij bovenaan. Die verwijst op een originele wijze naar de overschaduwing van Maria door de Heilige Geest, waardoor zij zwanger werd. De vrouw kijkt als een 'ontvangende figuur' op naar de lamp. Die straalt geen wit licht uit – wat je logischerwijze zou verwachten –, maar doorheen de surrealistische bril van de kunstenaar wordt dat getransformeerd in blauw licht: het hemelse blauw dat naar het licht van God verwijst."

Koenraad De Wolf

Hallo, wees gegroet.

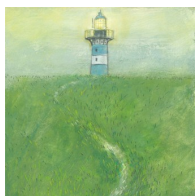
Met heel mijn hart zeg ik: JA!

In de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea, met de naam Nazareth, naar een jonge vrouw die verloofd was met een man genaamd Jozef, die uit het huis van David stamde; **haar naam was Maria.**

De engel trad bij haar binnen en zei: **‘Ik groet u**, gezegende, de Heer is met u.’ Zij raakte geheel in verwarring door wat hij zei en vroeg zich af wat de begroeting te betekenen had. Maar de engel zei: ‘Schrik niet, Maria, u hebt genade gevonden bij God. U zult zwanger worden en een zoon baren, die u de naam Jezus moet geven. **Hij zal een groot man zijn**, en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd. God, de Heer, zal Hem de troon van zijn vader David geven. Hij zal eeuwig koning zijn over het huis van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen.’

‘Maar hoe moet dat dan?’, zei Maria tegen de engel. ‘Ik heb geen omgang met een man.’ De engel antwoordde haar: **‘Heilige Geest zal op u komen** en kracht van de Allerhoogste zal u overdekken. Daarom zal het kind heilig genoemd worden, Zoon van God. Bovendien, ook **Elisabeth, uw verwante, is op haar oude dag zwanger van een zoon**; zij werd onvruchtbaar genoemd, maar zij is al in haar zesde maand. Want voor God is niets onmogelijk.’ Toen zijn Maria: ‘Ik ben de dienaar van de Heer; **laat met mij gebeuren wat u gezegd hebt.**’ Toen ging **de engel** van haar weg.

Lucas 1, 26-38

Proviand voor onderweg, een verademing voor onderwijsmensen
Maandelijks inspiratiebron: pro.katholiekonderwijs.vlaanderen@leeftocht
Impressies zijn welkom op leeftocht@katholiekonderwijs.vlaanderen

Er is getracht alle rechthebbenden op copyright te bereiken;
wie toch een overname zonder voorkennis vaststelt,
wordt verzocht contact op te nemen.

Hoe **begroeten** wij elkaar hartelijk bij het begin van een nieuw schooljaar? Hoe maken wij werk van een écht WELKOM op onze school voor allen? Maken we een aantal afspraken? Nemen we een aantal verfrissende initiatieven?

Krijgt **de Heilige Geest** een kans om binnen te komen op onze school bij het begin van het schooljaar? Hoe? Waar? Wanneer? Is dit ook ergens gevisualiseerd op school? Welke kleine of **grootse dromen** hebben wij dit schooljaar voor onszelf, de leerlingen, het team, de school, de samenleving voor ogen? Kinderen en jongeren beschouwen wij als **heilig**. Elke dag zijn we school *omwille van hen*. Wat is hierin typisch voor onze aanpak als school?

Myriam wordt in de Koran vaker genoemd dan in de Bijbel. Het is de enige vrouwen naam die in de Koran voorkomt. Kunnen we de moslimleerlingen op onze school aanspreken om samen de **figuur van Maria** in de *kijker* te plaatsen?

In vertrouwen ja zeggen betekent voor mij als leraar, directeur, bestuurder, personeelslid ...

God geeft Elisabeth op latere leeftijd **een verrassend geschenk**. Hij is haar niet vergeten.

Wie zou jij bij de start van dit nieuwe schooljaar eens willen verrassen. Wie wil jij niet vergeten en extra aandacht geven?

Is ons hart groot genoeg om alle leerlingen met open armen te ontvangen? Ook die leerling die heel wat extra zorg nodig heeft?

De OKAN-leerling die onze taal nog niet zo goed spreekt en onze cultuur onvoldoende kent?

Hoe kunnen we **als een engel voor hen zijn**?

Maria, ‘Eén en al oor’
Omèr August Gielliet
(1925-2017)

Controle of vertrouwen?

Voor mij is het tegenovergestelde van angst niet controle, maar vertrouwen, als tegenwicht tegen de ongewisheid. Vertrouwen kijkt de onzekerheid echt in de ogen en kan dat aan omdat het vertrouwen de balans herstelt.

Lisette Thooft verwoordde dat in haar bijdrage *Wees niet bang* op www.debezieling.nl. Ze schrijft: ‘Is controle over de manier waarop het leven gaat, niet vrijwel altijd een illusie? Hoe zou het zijn als we meer godsvertrouwen hadden?’

Vertrouwen vraagt dat je buiten jezelf treedt, dat je je verbindt met anderen. Vertrouwen is de erkenning dat de ander een gedragen deel is van jouw bestaan. Waar controle, als antwoord op angst, gevangen blijft binnen het schema van een individualistisch mensbeeld, treedt vertrouwen daarbuiten en laat het de ander toe als onmisbaar om mij in evenwicht te houden in crisistijden als deze. (*Dagmeditatie Berne Media* dinsdag 27 april 2021)

Leeftocht

Jaargang 38
nummer 1

september 2022

v.u. Lieven Boeve

Als wij niet meer vertrouwen
in de toekomst en in het onbekende,
wie dan wel?

Als wij niet meer bereid zijn
om radicaal te kiezen voor wat echt waardevol is,
wie dan wel?

Als wij niet meer
het kwetsbare behoeden,
wie dan wel?

Als wij niet meer
elkaar kunnen vergeven
en de kracht van verzoenen laten voelen,
wie dan wel?

Als wij niet
– ondanks het kwaad dat in de wereld geschiedt –
hoopvol blijven,
wie dan wel?

Als wij niet meer elkaar bemoedigen
op de kruispunten van ons leven,
wie dan wel?

Als wij niet meer vertrouwen
in het *idealisme* van de kinderen en jongeren,
wie dan wel?

Als wij niet meer voorleven
en blijven zeggen *hoe het kan*,
wie dan wel?

Als wij er niet in slagen
de ideeën aan te dragen *met kansen op slagen*,
wie dan wel?

Als wij er niet voor zorgen
dat de toekomst is geborgen
voor de kinderen en jongeren van morgen,
wie dan wel?

Als wij niet meer durven geloven
dat er iemand is, hier nabij en hierboven,
wie dan wel?

Ode aan Maria

Maria is *moeder-lerares* van Jezus en van alle
onderwijsmensen, die voorleeft welke leerweg God en
een mens met elkaar kunnen gaan.

Twee woorden, twee sleutels uit haar waardeschaal.

De eerste sleutel is de betekenis van *ik*. Het *ik* is bij de
moderne mens waar het om gaat: de maat van alles. Bij
haar is het een maat van niets. Haar *ik* vormt alleen maar
het decor, volledig in dienst van het verhaal. Een aanloop
om te zeggen *Hij! Ik* ben slechts *dienares*, twee lettertjes in
ondergeschikt. Hij is de maat, haar Zoon.

De tweede sleutel is haar *ja*. Zij kent alleen maar ja.
Schoorvoetend ja: 'Maar hoe moet dat dan?' (Lc. 1,34) –
vragend maar met een verborgen bevestiging erin – wordt
vastberaden ja: 'Laat met mij gebeuren wat u gezegd
hebt' (Lc. 1,38), wordt juichend ja: 'Magnificat!' (Lc.1, 46-
55).

De Schrift is eerder bescheiden in het spreken over Maria.
Uit haar spaarzaam spreken ademt echter een groot
gezag als pedagoog. Is niet alle opvoeding erop gericht
het kind, de jonge mens zijn eigen weg te leren gaan?
Opvoeden is zich overbodig maken, langzaam. Optreden
waar nodig, waar mogelijk in de schaduw staan. Het kind,
de jonge mens: hij is de maat, hij geeft het ritme aan.

Wat onderwijsmensen misschien ook inspireert, is de
manier waarop Maria ongedwongen twee rollen
combineert: de rol om in de opvoeding van Jezus voor te
gaan met die om zelf een leven lang te blijven leren. Hij,
eerst leerling, wordt de Meester; zij, de moeder, wordt
zijn leerling. Het is van elkaar leren in wederkerigheid.

Bron onbekend

Leeftocht

Jaargang 38
nummer 1

september 2022

Lichtbox (zie covertekening)

Jezus heeft zijn leerlingen niet verweten dat ze angst hadden. Je helpt een angstig kind, puber, jongere niet door hem/haar te verbieden zo te zijn. Als een kind alleen moet blijven in een donkere kamer, dan verbiedt moeder het niet angstig te zijn, dat zou de angst alleen maar vergroten. Nee, zij laat de deur op een kiertje open, zodat er minstens een lichtstraal in de duistere kamer valt en het kind voelt dat het niet alleen is.

Het geloof praat de angst niet weg, maar probeert een lichtstraal van hoop in de duistere kamer van je leven te laten vallen. Die lichtstraal is voor christenen de aanwezigheid van Jezus. Zijn aanwezigheid neemt je problemen niet weg. Christenen gaan even zwaar gebukt onder het lijden van de wereld als anderen. Maar in de duisternis van het lijden hebben zij een lichtpunt(je).

Geloven is je in vertrouwen overgeven aan dat Licht en zo zoeken de angst te bedwingen. Katholieke dialoogscholen hebben weet van lichtbronnen uit diversie religieuze tradities die perspectief bieden en vertrouwen uitstralen.

Katholieke scholen zijn de erfgenamen van een grootse, diverse en levenskrachtige traditie die de waan van de dag overstijgt. Als politieke en economische belangen in het onderwijs primeren, staat de vrijheid van leraar en leerling onder druk. De vrije en vrijmoedige school wordt een zielloze leerfabriek.

Scholen die naar de sterren reiken wil katholieke scholen en leraren inspireren en aanmoedigen om tegen de stroom op te roeien. Bezielende scholen, leraren en leerlingen laten hun stem horen. Zij reiken niet naar winst, zij reiken naar de sterren.

Carl Snoecx, *Scholen die naar de sterren reiken*. Begintermen voor katholiek onderwijs. Pelckmans, 2022.

Vertrouwen hebben in de volgende generatie is in wezen vertrouwen hebben in de toekomst.

Luk Vanmaercke
Kerk en Leven, 16 02 2022

Vertrouwen is de diepste band
die mensen bindt.

Vertrouwen is de moed van de geest.

De kracht van het vertrouwen
maakt onrust tot rust,
maakt angst tot hoop
en matheid tot vitaliteit.

Wie waarlijk sterk is, vertrouwt.

Vertrouwen is zelfrespect.

Vertrouwen is de basis van elke opvoeding.

Vertrouwen verheft mensen.

Vertrouwen breekt muren.

Vertrouwen mobiliseert.

Vertrouwen trotseert.

Vertrouwen verzacht,

vertedert
en verwezenlijkt.

Vertrouwen is
geen blinde
volgzaamheid.

Vertrouwen is elkaar vinden
in mekaars diepste mooiste.

Vertrouwen antwoordt luisterend.